

K NOZ § 2393:**§ 2393**

(1)

Neurčí-li smlouva, kdy má být zápůjčka vrácena, je splatnost závislá na vypovězení smlouvy. Není-li o vypovědi ujednáno nic jiného, je výpovědní doba šest týdnů.

(2)

Nejsou-li ujednány úroky, může vydlužitel zápůjčku splatit i bez výpovědi.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 2390 až 2394

0 1 10

26/05/2014 / František Čech

promlčení zápůjčky bez sjednané...

4 0 0

28/10/2017 / Admin Tým

§ 844 až 846 návrhu občanského...

0 0 2

PROMLČENÍ ZÁPŮJČKY BEZ SJEDNANÉ SPLATNOSTI

26/05/2014 / František Čech JŠK, advokátní kancelář, s.r.o.

Dozvěděl jsem se, že § 2393 znamená mimo jiné odklon od dosavadní judikatury (například 33 Odo 245/2002 nebo 33 Odo 846/2006), která se týkala promlčení práva věřitele požadovat vrácení půjčky v případech, kdy splatnost nebyla dohodnuta. Podle § 563 SOZ věřitel v takovém případě určil splatnost tím, že dlužníka vyzval k plnění. Protože toto právo mohl uplatnit prakticky okamžitě po poskytnutí půjčky, bylo Nejvyšším soudem dovozeno, že pro počátek běhu promlčecí doby je rozhodný den vzniku právního vztahu (nikoliv den splatnosti), a věřiteli se tak po třech letech od poskytnutí půjčky jeho právo promlčelo. Po tento bod se jedná o známou věc, ale nejsem si zcela jist, jak do toho promítnout názor JUDr. Bezoušky (publikovaný například v knize Nový občanský zákoník – nejdůležitější změny, strana 320), že ustanovení § 2393 znamená odklon od této judikatury (čímž nechci říct, že tento názor není pravdivý). Chápu, že nově závisí splatnost zápůjčky na vypovězení smlouvy, a že promlčovat právo vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou by bylo poněkud zvláštní (dříve výslovně zapovězeno v § 387 odstavci 2 ObchZ, který byl považovaný za nadbytečný, protože nemožnost promlčení tohoto práva vyplývá z povahy věci – viz Promlčení a prekluze v obchodních závazkových vztazích, Weinhold D., strana 31)). Na druhou stranu se mi moc nezdá, že by věřitel nebyl v uplatnění svého práva jakkoliv časově omezen, a právo vypovědět smlouvu, tím vyvolat splatnost zápůjčky a tím spustit počátek promlčecí doby, by mělo existovat na věky věků. Pokud tomu tak není, nevím, v čem je spatřován onen odklon.

Diskuze

[1] GORDOT / 27. 5. 2014 / ODKLON

Právo vypovědět závazek se nepromlčuje. Jedná se o tzv. utvářecí (chcete-li konstitutivní) oprávnění, jemuž neodpovídá žádný dluh na druhé straně (logicky se tak nemůže uplatnit promlčení, chybí-li základní důsledek promlčení – ztráta nároku, protože toto právo nárokem vybaveno není). Stejně známe třeba tzv. měkké povinnosti, které na druhé straně nemají žádnou pohledávku (např. povinnost prohlédnout si kupovanou věc). Bohužel, u nás v tom máme docela bordel (viz judikatura k promlčení práva odstoupit od smlouvy, která též vede k absurdním závěrům).

Pokud jde konkrétně o ten § 2393, výslovně se stanoví, že „je splatnost závislá na vypovězení smlouvy“ (je to chybné vyjádření,

správně by mělo jít o vypovězení závazku ze smlouvy). Tudiž opravdu platí, že dokud věřitel nevypoví, není dluh splatný a nezačne běžet promlčecí lhůta. Odklon od judikatury to tedy je, protože již nelze paušálně říci, že splatnost mohla nastat hned následující den po vzniku závazku. I když jsou naše soudy kreativní, těžko mohou ignorovat výpovědní dobu (i když by přišly s tím, že vnutí věřiteli, že přeci mohl dát výpověď hned následující den a je hloupý, že to neudělal) :D

Reagovali: [2] , [3] , [4] František Čech 0 0

[2] FRANTIŠEK ČECH / 27. 5. 2014 / REAKCE NA: [1] GORDOT / RE: ODKLON

Děkuji za reakci. Vaší argumentaci rozumím. Časem uvidíme, co na to ony soudy:).

0 0

[3] JIŘÍ REMEŠ / 20. 11. 2014 / REAKCE NA: [1] GORDOT / RE: ODKLON

Znamená to tedy, že se nepromlčuje ani právo vznést námitku relativní neplatnosti? To je pokud vím taky tzv. kreační oprávnění.

1 1

[4] FRANTIŠEK ČECH / 2. 3. 2020 / REAKCE NA: [1] GORDOT / RE: ODKLON

Problém vyřešen.

„Proto pro počátek běhu obecné promlčecí doby je tedy rozhodným den, který následuje po okamžiku, kdy nastalo actio nata, a nikoli den, kdy nastala splatnost dluhu v důsledku výpovědi. Přijetí opačného názoru by znamenalo nepřipustné posunutí počátku běhu promlčecí doby (ve zřejmém rozporu s účelem institutu promlčení) prakticky na neomezenou dobu v situaci, kdy právo podat výpověď smlouvy o zápůjčce sjednané bez dohody o okamžiku splatnosti se nepromlčuje.“

rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 3037/2019, ze dne 28. 11. 2019

8 2